

Lovforslag nr. L 36. Fremsat den 13. oktober 1999 af erhvervsministeren (Pia Gjellerup)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om mærkning og skiltning med pris m.v. og lov om erhvervsfremme

(Udvidede krav til mærkning med enhedspris og overførelse af kompetence til at give forskrifter om volumenstørrelser m.v. til lov om erhvervsfremme)

§ 1

I lov om mærkning og skiltning med pris m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 456 af 17. juni 1991, som ændret ved lov nr. 429 af 1. juni 1994 og § 28 i lov nr. 384 af 10. juni 1997, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 2, 3. pkt., § 4, stk. 1, og § 8 ændres »Forbrugerstyrelsen« til: »Erhvervsministeren« og i § 4, stk. 3, § 9, § 10 og § 12, stk. 2, til: »Erhvervsministeren«. I § 11 ændres »Forbrugerstyrelsens« til: »Erhvervsministerens«.

2. § 3, stk. 2 og 3, ophæves.

3. I § 5, stk. 1, ændres »§ 1« til: »§ 1, stk. 1,«.

4. § 6 affattes således:

»§ 6. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om fremgangsmåden ved meddelelse af prisoplysninger og om begrænsning i mængden af oplysninger, der gives.«.

5. § 7 affattes således:

»§ 7. Erhvervsministeren fastsætter regler om, at der på samme måde som efter § 1, stk. 1, skal oplyses om varens pris pr. måleenhed, og om anvendelse af måleenhed for de enkelte varegrupper.«.

6. I § 12, stk. 3, ændres »§ 7, stk. 2,« til: »§ 7«.

7. § 12, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.«.

§ 2

I lov om erhvervsfremme, jf. lovbekendtgørelse nr. 323 af 25. april 1996, som ændret ved § 12 i lov nr. 1202 af 27. december 1996 og lov nr. 1085 af 29. december 1997, foretages følgende ændring:

1. § 10, stk. 1, affattes således:

»Erhvervsministeren fastsætter regler om, hvilke måleenheder der finder anvendelse, regler om etablering og vedligeholdelse af primær- og referencenormaler, regler om måleteknik, måleinstrumenter og deres anvendelse samt måleteknisk kontrol. Der kan herunder foreskrives anmeldelsespligt for ibrugværende måleinstrumenter. Endvidere fastsætter erhvervsministeren regler om, hvilke varer der skal sælges i bestemte enheder i henseende til mål eller vægt, herunder regler om klassificering, sortering og lign.«.

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2000.

Stk. 2. Samtidig ophæves Monopoltilsynets bekendtgørelse af 3. marts 1978 (Monopoltilsynets meddelelser nr. 9-78).

Stk. 3. Regler udstedt i henhold til § 7, stk. 1, i lov om mærkning og skiltning med pris m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 456 af 17. juni 1991, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af

regler fastsat i medfør af lov om erhvervsfremme med de ændringer, der følger af denne lovs § 2.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

A. Lovforslagets indhold

1. Indledning

Ved lovforslaget ændres lov om mærkning og skiltning med pris m.v., jf. lov nr. 252 af 8. juni 1977, FT 1976-77 (2. saml.): 74, 520, 4832, 4996; A 601; B 665; C 289. Af særlig betydning for lovforslaget henvises til ændringslov nr. 268 af 3. maj 1989 (oplysninger om organiseret rabat), FT 1988-89: 2248, 2950, 8737, 8902; A 3029; B 1097; C 584.

Endvidere foretages en mindre ændring i § 10, stk. 1, i lov om erhvervsfremme, jf. lov nr. 394 af 13. juni 1990: FT 1989-90: 4622, 5520, 9308, 10100, 10752; A 3549; B 1105, 1463; C 859. Af særlig betydning for lovforslaget henvises til ændringslov nr. 936 af 27. december 1991 (tilbagekaldelse af autorisation m.v.), FT 1991-92: 1183, 1757, 4163, 4332; A 1733; B 147, 373; C 143.

Ændringen af prismærkningsloven er først og fremmest nødvendiggjort som følge af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/6/EF af 16. februar 1998 om forbrugerbeskyttelse i forbindelse med angivelse af priser på forbrugsvarer (prismærkningsdirektivet), der for sådanne varer indeholder et generelt krav om angivelse af enhedspris.

Lovforslaget skaber grundlag for gennemførelse af prismærkningsdirektivet. Først ved udstedelse af nye administrative forskrifter om prismærkning for levnedsmidler og ikke-levnedsmidler i medfør af den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse i § 7 er direktivet gennemført.

Formålet med direktivets udvidede krav om enhedsprismærkning er at forbedre forbrugeroplysningen og lette prissammenligningen.

Direktivet skal være gennemført i national ret senest den 18. marts 2000.

Lovforslaget indebærer følgende ændringer:

- bemyndigelsen til at give regler om enhedsprismærkning udvides med henblik på gennemførelse af prismærkningsdirektivet,

- muligheden for at undtage erhvervsområder m.v. og brugte varer fra prismærkningspligten ophæves,
- der sikres den administrative myndighed adgang til at fastsætte en øvre grænse for, hvor mange priser der må angives, og
- hjemlen til at give forskrifter om volumenstørrelser m.v. overføres til lov om erhvervsfremme.

Desuden foreslås enkelte ændringer af teknisk karakter, herunder en ændring af lovens bestemmelse om straf for juridiske personer.

2. Bemyndigelsen til at give regler om enhedsprismærkning udvides og koblingen mellem enhedspris og standardstørrelser ophæves

I den gældende prismærkningslov bemyndiges Forbrugerstyrelsen til at give regler om enhedsprismærkning »inden for vareområder, der har betydning i det daglige forbrug, og hvor det må antages at være af særlig betydning som prisvejledning for forbrugeren«. Da denne bemyndigelse er for snæver til gennemførelsen af det nye direktivs generelle krav om enhedsprismærkning, foreslås bemyndigelsen udvidet.

Angivelse af enhedspris, dvs. prisen pr. kilo, pr. liter etc., har siden 1979 været undergivet EU-regulering.

I de gældende direktiver 79/581/EØF af 19. juni 1979, som ændret ved direktiv 88/315/EØF af 7. juni 1988, om forbrugerbeskyttelse i forbindelse med angivelse af priser på levnedsmidler, og 88/314/EØF af 7. juni 1988 om forbrugerbeskyttelse i forbindelse med angivelse af priser på ikke-levnedsmidler, begge forlænget ved direktiv 95/58/EF af 29. november 1995 om ændring af direktiv 79/581/EØF og direktiv 88/314/EØF, er enhedsprismærkning koblet sammen med standardisering således, at enhedspriser ikke kræves, når varer markedsføres i visse nærmere angivne standardstørrelser. Det betyder fx at ris, der sælges i pakker med 125, 250, 500, 2000, 2500, eller 5000 g ikke skal enhedsprismærkes. På samme måde skal fx tandpasta ikke enhedsprismærkes, hvis det sælges i størrelser a 25, 50, 75, 100, 125, 150, 200 el-

ler 250 g. Denne kobling til standardstørrelser er opgivet i det nye direktiv.

I medfør af den gældende bemyndigelse er udstedt bekendtgørelse nr. 14 af 3. januar 1992 om mærkning, skiltning og annoncering med pris for levnedsmidler, samt en tilsvarende bekendtgørelse nr. 502 af 29. juni 1990 om ikke-levnedsmidler. I bilaget til disse bekendtgørelser er anført en række salgsheder, hvor det ikke er nødvendigt at angive enhedsprisen, men blot prisen pr. salgsheder.

I realiteten er en lang række af de mest almindelige dagligvarer efter gældende ret således undtaget fra kravet om enhedsprismærkning som følge af sammenkoblingen med standardiserede størrelser.

Anvendelsen af dette system har vist sig yderst kompliceret for både myndigheder, forbrugere og erhvervsliv. Bestemmelserne er derfor blevet revideret, og der er vedtaget et nyt prismærkningsdirektiv.

I det nye direktiv er koblingen mellem standardstørrelser og enhedsprismærkning ophævet, og der gælder et generelt krav om, at enhedsprisen altid skal angives. Undtagelse fra kravet om enhedsprismærkning kan dog gøres, hvor enhedsprisen ikke er til nogen nytte eller er egnet til at skabe forvirring.

3. Muligheden for at undtage brugte varer og erhvervsområder m.v. fra prismærkningspligten ophæves

Den gældende lovs undtagelse for brugte varer og mulighed for at undtage varer, salgsformer, erhvervsområder eller enkelte virksomheder foreslås ophævet, da det nye prismærkningsdirektiv ikke tillader disse undtagelser.

Den undtagelse for kostbare smykker, der er gjort ved Monopoltilsynets bekendtgørelse af 3. marts 1978 (Monopoltilsynets meddelelser nr. 9-78), kan således ikke opretholdes og foreslås derfor ophævet med denne lovs ikrafttræden.

Direktivets mulighed for at undtage antikviteter, kunst og auktionssalg foreslås udnyttet, således at den gældende retstilstand opretholdes.

Direktivet giver endvidere mulighed for at undtage varer, der leveres i forbindelse med en tjenesteydelse. Også på dette punkt opretholdes den gældende retstilstand. Dvs. at undtagelsesmuligheden ikke foreslås udnyttet. Hvis de pågældende varer udstilles til salg, opretholdes kravet om prismærkning.

4. Adgang til at fastsætte en øvre grænse for antallet af prisoplysninger

Med forslaget foreslås udnyttet den mulighed, der efter artikel 4 i prismærkningsdirektivet gives med-

lemsstaterne til at fastsætte en øvre grænse for, hvor mange priser der må angives, herunder begrænse angivelse af prisoplysninger i flere valutaer.

5. Overførsel af kompetence vedrørende fastsættelse af regler om volumenstørrelser m.v. til lov om erhvervsfremme

Som nævnt under pkt. 2 ophæves i det nye prismærkningsdirektiv koblingen mellem enhedsprismærkning og standardstørrelser. Derfor foreslås Forbrugerstyrelsens bemyndigelse til efter den gældende prismærkningslov at fastsætte regler om, at visse varer kun må udbydes til salg i foreskrevne enheder i henseende til tal, mål eller vægt, og regler om klassificering, sortering og lign. overført til lov om erhvervsfremme.

Bemyndigelsen er kun udnyttet til at fastsætte regler om volumenstørrelser for vin og spiritus i overensstemmelse med Rådets direktiv 75/106/EØF af 19. december 1974 om færdigpakninger af visse væsker i bestemte volumenstørrelser, senest ændret ved direktiv 89/676/EØF af 21. december 1989.

Det forventes, at erhvervsministeren vil overføre bemyndigelsen til Erhvervsfremme Styrelsen, hvorunder metrologi og standardisering hører, og som derfor besidder ekspertise på området.

B. Lovforslagets administrative og økonomiske konsekvenser

Lovforslaget skønnes ikke at indebære ændringer i den administrative myndigheds træk på ressourcer.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser og administrative konsekvenser for virksomheder

Den udvidede pligt til enhedsprismærkning, som følger af det nye direktiv, må forventes at indebære en meromkostning for de dele af detailhandelen, som ikke allerede anvender enhedsprismærkning generelt. Til gengæld er reglerne lettere at overskue for de erhvervsdrivende.

C. Lovforslagets miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget skønnes ikke at have miljømæssige konsekvenser.

D. Høring

Lovforslaget har været sendt i høring til Advokatrådet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Brancheorganisationen for Kontor og Data, Brancheorganisationen for Forbrugerelektronik, Bryggeriforeningen, Centralforeningen af Autoreparatører i Danmark, Danmarks Automobilforhandlerforening, Danmarks Fotoforhandlerforening, Danmarks Optikerforening, Danmarks Sportshandlerforening, Danmarks Turist-

råd, Dansk Annoncørforening, Dansk Dagligvareleverandørforening, Dansk Fagpresse, Dansk Handel & Service, Dansk Magasinpresse, Dansk Markedsføringsforbund, Dansk Postordreforening, Danske Dagblades Forening, Danske Reklamebureauers Branche-forening, De Samvirkende Købmandsforeninger i Danmark, Den Danske Dommerforening, Finansrådet, Forbrugerrådet, Forenede Danske Motorejere, Foreningen af Dagligvare Grossister, Fællesforenin-

gen for Danmarks Brugsforeninger, HORESTA, IT-Brancheforeningen, Landsrepræsentationen for Danske Distriktsblade og Lokalaviser, Møbelhandlernes Centralforening, Nationalbanken og Oliebranchens Fællesrepræsentation. Endvidere har lovforslaget været sendt i høring til Finansministeriet, Justitsministeriet, Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, Udenrigsministeriet og Økonomiministeriet.

E. Skema over konsekvenser

	Positive Konsekvenser/mindredgifter	Negative Konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Merudgifter for de dele af detailhandelen, der ikke allerede anvender enhedsprismærkning generelt.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Lettere overskuelige regler for de erhvervsdrivende	Pligten til at angive enhedspris udvides
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Forbedret forbrugeroplysning. Lettere adgang til prissammenligninger	Ingen
Forholdet til EU-retten	Forslaget indeholder den fornødne hjemmel til gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/6/EF af 16. februar 1998 om forbrugerbeskyttelse i forbindelse med angivelse af priser på forbrugsvarer (EF-Tidende 1998 L 080 s.27)	

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Ændringen er alene af teknisk karakter.

Til nr. 2

Bestemmelserne i den gældende lovs § 3, stk. 2 og 3, om undtagelse for brugte varer, erhvervsområder m.v. foreslås ophævet, jf. pkt. A, 3 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Med henvisningen i den gældende lovs § 5, stk. 1, om prisoplysninger ved annoncering, til § 1 i sin hel-

hed, har det ikke været tilsigtet, at der ved al annoncering skulle gives oplysninger om ydelse af organiseret rabat. Dette fremgik også af den skriftlige fremsættelse af lov nr. 268 af 3. maj 1989, der indførte reglerne om oplysning om organiseret rabat (FT 1988-89: sp. 2248). Det fremgår således af fremsættelsen, at pligten til at oplyse om organiseret rabat skal omfatte salg fra forretningslokale og bestilling på baggrund af udsendt reklamemateriale m.m. (fjernsalg).

Det foreslås derfor, at bestemmelsen ændres, så der alene henvises til § 1, stk. 1, om prismærkning, og ikke til bestemmelserne i stk. 2-4 om organiseret rabat.

Til nr. 4

Som den gældende lovs § 6 bemyndiger forslaget erhvervsministeren til at fastsætte regler om, hvorle-

des prisoplysninger skal meddeles, herunder om hyldekantmærkning, skiltning eller etikettering.

Bemyndigelsen giver erhvervsministeren mulighed for at fastsætte regler om fremtidige prismærknings-systemer, såsom elektronisk hyldekantmærkning, håndscannere og lign.

Med den foreslåede ændrede formulering af bestemmelsen gennemføres samtidig den mulighed, der efter artikel 4 i prismærkningsdirektivet gives medlemsstaterne til at fastsætte en øvre grænse for, hvor mange priser der må angives.

Denne hjemmel kan navnlig tænkes udnyttet, hvis prisangivelser i andre valutaer sideløbende med angivelser i kroner og øre får et sådant omfang, at det går ud over prisgennemsigtigheden.

Til nr. 5

Bestemmelsen afløser den gældende lovs § 7, stk. 2, jf. de almindelige bemærkninger pkt. 2, mens stk. 1 overføres til lov om erhvervsfremme, jf. bemærkningerne til § 2.

Erhvervsministeren bemyndiges til at fastsætte regler om enhedsprismærkning, dvs. mærkning med pris efter mål og vægt. Reglerne skal i henhold til lovens § 9 udfærdiges efter forhandling med de berørte organisationer.

Det forventes, at der udstedes to regelsæt, ét for levnedsmidler og ét for ikke-levnedsmidler, evt. samlet i én bekendtgørelse. For begge produktgrupper gælder i direktivet som udgangspunkt det samme krav om enhedsprismærkning.

I henhold til direktivets art. 5, stk. 1, er medlemsstaterne dog bemyndigede til at fravige kravet om enhedsprismærkning, når denne mærkning som følge af varenes art eller anvendelse ikke er til nogen nytte i relation til direktivets formål, som er at forbedre forbrugeroplysningen og lette prissammenligningen, eller hvis mærkningen vil kunne give anledning til forvirring.

For levnedsmidler vil hovedreglen blive, at der skal ske enhedsprismærkning, idet det stort set altid vil være relevant. For en lang række ikke-levnedsmidlers vedkommende giver det derimod ikke nogen mening at tale om kilopris, literpris etc. (fx for pelse, skabe og sko), hvorfor der vil blive tale om mange undtagelser.

Enhedsprisen angives sædvanligvis pr. kilogram, liter, meter, kvadratmeter eller kubikmeter af varen. Direktivet bemyndiger dog medlemslandene til at bestemme, at en anden måleenhed end de gængse skal anvendes ved beregningen af enhedsprisen, når den pågældende måleenhed i vedkommende land er almindeligt og udbredt anvendt ved markedsføringen af

bestemte varer. Dette kunne eksempelvis være anvendelse af måleenheden dosis eller 100 g.

Til nr. 6

Der er tale om en konsekvensændring som følge af ændringen under nr. 5.

Til nr. 7

Forslaget indeholder den i lovgivningen nu anvendte formulering om strafansvar for juridiske personer.

Til § 2

Som noget nyt foreslås Forbrugerstyrelsens kompetence til at fastsætte volumenstørrelser, herunder klassificering, sortering mv., i den gældende prismærkningslovs § 7, stk. 1, overført til lov om erhvervsfremme § 10, stk. 1, 3. pkt., og erhvervsministeren bemyndiges til at udstede regler herom. Det forventes, at erhvervsministeren vil overføre bemyndigelsen til Erhvervsfremme Styrelsen, jf. de almindelige bemærkninger pkt. A, 5. Omformuleringen i forhold til den gældende prismærkningslovs § 7, stk. 1, indebærer ikke nogen indholdsmæssig ændring i øvrigt.

Lov om erhvervsfremme § 10, stk. 1, 1. pkt., er uændret for så vidt angår erhvervsministerens bemyndigelse til at fastsætte regler om måleenheder, om primær- og referencenormaler, om måleteknik, måleinstrumenter og deres anvendelse.

Endvidere udgår bemyndigelsen i § 10, stk. 1, i erhvervsfremmeloven til at fastsætte regler om beskikkelse af vejere og målere, idet ordningen med statsautoriserede vejere og målere blev ophævet pr. 1. januar 1997. I stedet er vejere og målere blevet akkrediteret til at udføre inspektion. Fordelen herved er, at akkrediterede inspektionsvirksomheder er godkendt af DANAK, den danske akkrediteringsordning, i henhold til internationale standarder, hvorved inspektionsrapporter og -certifikater anerkendes internationalt.

De øvrige henvisninger til beskikkelse som måler og vejer i lov om erhvervsfremme § 10, stk. 5 og 7, udgår i forbindelse med forslag til ændring af lov om erhvervsfremme, der forventes fremsat i denne folketingssamling.

Til § 3

Stk. 1.

Det nye prismærkningsdirektiv skal være gennemført i dansk ret senest den 18. marts 2000. Det foreslås derfor, at loven træder i kraft den 1. januar 2000.

Stk. 2.

Det nye prismærkningsdirektiv tillader ikke undtagelse af varegrupper fra prismærkningspligten, sådan som det er gjort for smykkers vedkommende ved Monopoltilsynets bekendtgørelse af 3. marts 1978 (Monopoltilsynets meddelelser nr. 9-78). Ved bestemmelsen i stk. 2 foreslås bekendtgørelsen derfor ophævet med virkning fra lovens ikrafttræden.

Stk. 3.

Idet bemyndigelsen i prismærkningslovens § 7, stk. 1, overføres til § 10, stk. 1, i lov om erhvervsfremme, jf. bemærkningerne til nr. 5, foreslås de bekendtgørelser, der er udstedt i medfør af § 7, stk. 1, opretholdt, indtil de ophæves eller afløses af regler udstedt efter bemyndigelsen i lov om erhvervsfremme.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov om mærkning og skiltning med pris m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 456 af 17. juni 1991, som ændret ved lov nr. 429 af 1. juni 1994 og § 28 i lov nr. 384 af 10. juni 1997, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 2, 3. pkt., § 4, stk. 1, og § 8 ændres »Forbrugerstyrelsen« til: »Erhvervsministeren« og i § 4, stk. 3, § 9, § 10 og § 12, stk. 2, til: »erhvervsministeren«. I § 11 ændres »Forbrugerstyrelsens« til: »Erhvervsministerens«.

2. § 3, stk. 2 og 3, ophæves.

§ 3. § 1 gælder ikke for salg af antikviteter og kunst samt ved auktionssalg.

Stk. 2. For brugte varer finder § 1 kun anvendelse i det omfang, Forbrugerstyrelsen bestemmer.

Stk. 3. Forbrugerstyrelsen kan undtage varer, salgsformer, erhvervsområder eller enkelte virksomheder fra bestemmelserne i § 1 og § 2.

§ 5. Når der ved annoncering eller på anden måde i reklamer over for forbrugeren gives oplysning om pris for varer eller ydelser, skal oplysningerne opfylde kravene i § 1 og § 2 samt de i medfør af loven fastsatte regler.

§ 6. Forbrugerstyrelsen kan fastsætte nærmere regler for den fremgangsmåde, som skal følges ved meddelelse af prisoplysninger.

3. I § 5, stk. 1, ændres »§ 1« til: »§1, stk. 1,«.

§ 5. Når der ved annoncering eller på anden måde i reklamer over for forbrugeren gives oplysning om pris for varer eller ydelser, skal oplysningerne opfylde kravene i § 1, stk. 1, og § 2 samt de i medfør af loven fastsatte regler.

4. § 6 affattes således:

»§ 6. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om fremgangsmåden ved meddelelse af prisoplysninger og om begrænsning i mængden af oplysninger, der gives.«.

5. § 7 affattes således:

Gældende formulering

§ 7. Forbrugerstyrelsen kan fastsætte regler om, at bestemte varer kun må udbydes til salg i foreskrevne enheder i henseende til tal, mål eller vægt, og regler om klassificering, sortering o. lign.

Stk. 2. Inden for vareområder, der har betydning i det daglige forbrug, og hvor det må antages at være af særlig betydning som prisvejledning for forbrugerne, kan Forbrugerstyrelsen fastsætte regler om, at der på samme måde som efter § 1 skal gives oplysning om prisen pr. enhed efter sædvanlig anvendt mål eller vægt for varer af den pågældende art.

§ 12. Den, der undlader at give oplysninger eller giver mangelfulde eller urigtige oplysninger om forhold, om hvilke han efter § 1, § 2 eller § 5 har pligt til at give oplysning, straffes med bøde, medmindre strengere straf er forskyldt efter anden lovgivning.

Stk. 2. I regler, der fastsættes af Forbrugerstyrelsen efter loven, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af disse.

Stk. 3. Er oplysninger, der skal gives ifølge regler efter § 7, stk. 2, og § 8 påført af eller hidrører de fra fabrikant, importør eller grossist straffes denne med bøde, såfremt oplysningerne er mangelfulde eller urigtige.

Stk. 4. Er overtrædelsen begået af et aktieselskab, anpartsselskab, andelsselskab eller lignende, kan bødeansvar pålægges virksomheden som sådan.

Lovforslaget

»§ 7. Erhvervsministeren fastsætter regler om, at der på samme måde som efter § 1, stk. 1, skal oplyses om varens pris pr. måleenhed, og om anvendelse af måleenhed for de enkelte varegrupper.«.

6. I § 12, stk. 3, ændres »§ 7, stk. 2,« til: »§ 7«.

Stk. 3. Er oplysninger, der skal gives ifølge regler efter § 7 og § 8 påført af eller hidrører de fra fabrikant, importør eller grossist straffes denne med bøde, såfremt oplysningerne er mangelfulde eller urigtige.

7. § 12, stk. 4, affattes således:

»*Stk. 4.* Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.«.

§ 2

I lov om erhvervsfremme, jf. lovbekendtgørelse nr. 323 af 25. april 1996, som ændret ved § 12 i lov nr. 1202 af 27. december 1996 og lov nr. 1085 af 29. december 1997, foretages følgende ændring:

1. § 10, stk. 1, affattes således:

Gældende formulering

§ 10. Erhvervsministeren fastsætter regler om, hvilke måleenheder der finder anvendelse, regler om etablering og vedligeholdelse af primær- og referencenormaler, regler om vejere og målere, herunder at beskikkelse som vejer og måler kan nægtes, såfremt den pågældende har betydelig forfalden gæld til det offentlige, regler om måleteknik, måleinstrumenter og deres anvendelse samt måleteknisk kontrol. Ved betydelig forfalden gæld til det offentlige forstås beløb i størrelsesordenen 50.000 kr. og derover. Der kan herunder foreskrives anmeldelsespligt for ibrugværende måleinstrumenter.

Stk. 2. Erhvervsministeren fastsætter regler om akkreditering af virksomheder, laboratorier og andre organisationer til teknisk prøvning, inspektion og certificering samt regler om inspektion og certificering af personer, produkter og systemer, herunder at certificering af personer kan nægtes, såfremt den pågældende har betydelig forfalden gæld til det offentlige, hvorved forstås beløb i størrelsesordenen 50.000 kr. og derover.

Stk. 3. På områder, hvor der efter anden lovgivning er givet forskrifter om akkrediteret teknisk prøvning, inspektion og certificering eller om måleteknik, kan erhvervsministeren alene fastsætte bestemmelser i henhold til stk. 1 eller 2 efter aftale med vedkommende myndighed.

Stk. 4. En akkreditering, certificering m.v. kan tilbagekaldes, hvis forudsætningerne herfor ikke længere er opfyldt, eller i tilfælde af grov eller oftere gentagen overtrædelse af vilkårene.

Stk. 5. Erhvervsministeren kan endvidere tilbagekalde en certificering af en person og beskikkelse som vejer eller måler, såfremt den pågældende har betydelig forfalden gæld til det offentlige, hvorved forstås beløb i størrelsesordenen 100.000 kr. og derover. Afgørelsen skal indeholde oplysning om adgangen til at begære domstolsprøvelse efter stk. 6 og om fristen herfor.

Stk. 6. En afgørelse i henhold til stk. 4 og stk. 5 kan af den, afgørelsen vedrører, forlanges indbragt for domstolene. Begæring herom skal fremsættes inden 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende.

Lovforslaget

»§ 10. Erhvervsministeren fastsætter regler om, hvilke måleenheder der finder anvendelse, regler om etablering og vedligeholdelse af primær- og referencenormaler, regler om måleteknik, måleinstrumenter og deres anvendelse samt måleteknisk kontrol. Der kan herunder foreskrives anmeldelsespligt for ibrugværende måleinstrumenter. Endvidere fastsætter erhvervsministeren regler om, hvilke varer der skal sælges i bestemte enheder i henseende til mål eller vægt, herunder regler om klassificering, sortering og lign.«.

Bilag til f. t. l. vedr. mærkning og skiltning med pris m.v.

*Gældende formulering**Lovforslaget*

Stk. 7. Anmodning om sagsanlæg efter stk. 5 har ikke opsættende virkning, men retten kan ved kendelse bestemme, at den pågældende under sagens behandling skal have adgang til at udøve den virksomhed, hvortil certificering og beskikkelse som vejer og måler kræves. Ankes en dom, hvorved en tilbagekaldelse ikke findes lovlig, kan den ret, der har afsagt dommen, eller den ret, hvortil sagen er indbragt, bestemme, at virksomheden, hvortil certificering og beskikkelse som vejer og måler kræves, ikke må drives under ankesagen.

Til lovforslag nr. L 36. Skriftlig fremsættelse (13. oktober 1999)

Erhvervsministeren (Pia Gjellerup):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om mærkning og skiltning med pris m.v. og lov om erhvervsfremme. (Udvidede krav til mærkning med enhedspris og overførelse af kompetence til at give forskrifter om volumenstørrelser mv. til lov om erhvervsfremme).

(Lovforslag nr. L 36).

Formålet med lovforslaget er som i den gældende prismærkningslov at fremme forbrugernes orienteringsmuligheder med hensyn til priser på forbrugsvarer og sikre, at forbrugerne får korrekte prisinformationer i en form, der er forståelig, klar, relevant og gennemsigtig. Prisinformationerne skal gøre det muligt for forbrugerne at sammenligne forskellige produkter inden for samme produktgruppe og dermed medvirke til en effektiv priskonkurrence. Endvidere skal prismærkningsreglerne være praktisk anvendelige for de erhvervsdrivende.

Samtidig skal lovforslaget sikre den nødvendige tilpasning til gældende EU-regulering. Lovforslaget er således et led i gennemførelsen af det nye EU-direktiv om forbrugerbeskyttelse i forbindelse med angivelse af priser på forbrugsvarer, der forbedrer forbrugeroplysningen ved at stille et generelt krav om enhedsprismærkning - dvs. angivelse af prisen pr. kg, pr. l mv. - for alle forbrugsvarer. Direktivet skal være gennemført i dansk ret senest den 18. marts 2000. Med et regelsæt på fællesskabsplan er det muligt at sikre en ensartet og gennemskelig information til gavn for samtlige forbrugere i det indre marked. Det er i overensstemmelse med regeringens forbrugerpolitik.

De gældende regler for enhedsprismærkning har vist sig at være yderst kompliceret at håndtere både for myndighederne, forbrugerne og er-

hvervslivet på grund af fritagelse for pligten til at oplyse enhedspriser ved salg af standardiserede emballagestørrelser. Fx kan kaffe i dag sælges i pakninger med bl.a. 125 g, 250 g, 500 g og 2000 g, uden at der er pligt til at oplyse enhedsprisen.

De nye regler betyder, at enhedsprismærkning altid skal oplyses, medmindre mærkningen er nytteløs eller egnet til at skabe forvirring. Det er i forbrugernes interesse, og gør samtidig reglerne lettere at overskue og anvende for de erhvervsdrivende. Lovforslaget vil dog indebære merudgifter for de dele af detailhandelen, der ikke allerede anvender enhedsprismærkning generelt.

Lovforslagets hovedindhold er at sikre en udvidelse af bemyndigelsen i den gældende prismærkningslov til at give forskrifter om enhedsprismærkning, der lever op til direktivets generelle krav.

Lovforslaget opretholder ikke den nugældende mulighed for at undtage erhvervsområder mv. og brugte varer fra prismærkningspligten, da dette ikke er ikke tilladt efter direktivet. Forskriften om undtagelse af kostbare smykker fra pligten til prismærkning foreslås derfor ophævet.

Derimod giver direktivet mulighed for at undtage antikviteter, kunst og auktionssalg fra prismærkningspligten. Den gældende undtagelse for disse områder foreslås opretholdt, da prisen ofte ved udstilling i forretningslokalet ikke er endelig, men fremkommer ved, at sælger og køber købslår om prisen. Tilsvarende giver direktivet mulighed for at undtage varer, der leveres i forbindelse med en tjenesteydelse, fx reservedele til biler. Også på dette punkt opretholdes den gældende retstilstand.

I overensstemmelse med direktivet sikrer lovforslaget, at erhvervsministeren får adgang til at fastsætte en øvre grænse for, hvor mange priser der må angives. Bestemmelsen tænkes navnlig udnyttet, hvis prisangivelser i andre valutaer si-

deløbende med angivelser i kroner og øre får et sådant omfang, at det går ud over prisgennemsigtheden.

Da koblingen mellem enhedsprismærkning og standardstørrelser bortfalder efter direktivet, er der ikke længere noget prisoplysningsaspekt i forbindelse med fastsættelse af regler om volumenstørrelser. Som en konsekvens heraf overføres hjemlen til at give forskrifter om volumenstørrelser mv. til lov om erhvervsfremme.

Af øvrige forhold kan nævnes, at lovforslaget indeholder enkelte ændringer af teknisk karak-

ter, herunder en ændring af lovens bestemmelse om straf for juridiske personer.

Endvidere ophæves en bestemmelse i lov om erhvervsfremme om adgang til at fastsætte regler om beskikkelse af vejere og målere, da denne er indholdsløs efter en ophævelse af autorisationsordningen pr. 1. januar 1997.

Lovforslaget skønnes ikke at indebære økonomiske eller administrative konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner.

Idet jeg henviser til de udførlige bemærkninger til lovforslaget, skal jeg anbefale forslaget til Folketingets velvillige behandling.